

Xin Coi Đây Cũng Bài Thơ Em Trong Nhật Nguyệt Ảo Mờ Dung Nhan

Tôi bỗng con chó nhỏ, nói gì với nó đây? “Em hiền như là mây!”...”Em hiền như là mây!”.

Con chó nhỏ thơ ngây mở tròn đôi mắt, ngó. Nó ngó tôi, làm thình, nó nhìn tôi, im lặng...

Ngõ vào nhà tôi vắng. Hoa vàng bay đầy sân. Con chó có bâng khuâng như tôi, chừ, không nhỉ?

Em à, anh nhớ Huế, nhớ quá nắng vườn cau, nhớ không biết làm sao nói cho con chó biết!

Mây trắng. Trời xanh biếc. Mây hiền hay ai hiền? Ai đẹp như hoa duyên nở bên triền dốc núi...

Em ơi, đầu hay cuối một câu chuyện vu vơ? Không khéo mà thành thơ ca tụng em hiền hậu...

Mái quán nghèo tôi náu một chiều mưa ngày xưa, xe thổ mộ mờ mờ chở mây trời lên dốc...

Tiếng vỗ ngựa lộc cộc, vỡ trái tim tôi rồi! Cảm ơn áng mây trôi, mưa đã dừng bên suối...

Tôi thấy em chói với, đóa hoa quỳ trên tay...Con chó nhỏ ngó hoài ngõ hoa vàng chiều vắng...

Tôi nhớ mưa nhớ nhớ nắng. Tôi nhớ em, mình em, người con gái dịu hiền, tôi gọi em hiền hậu...

Trần Văn Lệ